

ALTSHAUSEN – BICSKE

20 éves a testvérvárosi kapcsolatunk



III. évfolyam, 5. szám

KÜLÖNSZÁM



BICSKEI ÚJSÁG

Múlt, jelen, jövő

4 évi „próbaházasság” után aláírásra került az Altshausen-Bicske testvérvárosi megállapodás – írta 1995. novemberi számában a Bicskei Napló. Az akkori eseményekről így számolt be a városi lapban Fejes Ágnes:

Testvérvárosi kapcsolat Altshausen és Bicske között

A barátság nem csak egy értékes ajándék, hanem állandó feladat, mondta az aláírásra szervezett ünnepségen Kurt König Altshausen német városa polgármestere, aki akkor határozta el, hogy magyar kapcsolatait tovább építi, amikor ledőlt a berlini fal, azaz megnyílt a határ. Altshausen és Bicske kapcsolata egy régi barátságra nyúlik vissza. Tabódy István kanonok és Pallavicini Frigyes őrgróf között. E barátság révén kapott Bicske városa pontosabban a bicskei Önkéntes Tűzoltóegyesület egy tűzoltóautót, majd egy másikat is, így indult lépésről lépésre a kapcsolat, ami lassan szintén barátsággá mélyült.

Ehhez jött a német gyerekek zánkai táboroztatása ill. a bicskei gyerekek németországi utazása. Kurt König polgármester szerint döntő lépés volt a testvérvárosi kapcsolat kialakításában a gyerekek cseréje. Ez volt a döntő lépés ahhoz is, hogy a város képviselőtestülete elfogadja ezt a kapcsolatot. Az is fontos - mondta - hogy Németországban is lássák és érzékeljék, hogy lehet és kell is segíteni. Ráadásul ez nem is önzetlen segítség, hiszen a gyermek cseréje révén az altshauseniak is sokat nyernek. A bicskei 13 fős küldöttségét, Gáll Imréné Dr., Csizmadia László, Fenyvesi Endre, Mohai Fejes Ágnes, Keresztes Sándor, Komón László, Kontra Imre, Lanczen-dorferné Kósa Katalin, Tabódy István, dr. Varga Ferenc és Szabéni Zsolt voltak, Szabéni Zsolt polgármester vezette. Köszöntőjében kiemelte az önzetlen barátságot a gyerekek és családok közötti közvetlen kapcsolatépítés fontosságát. Visszatekintett az elmúlt 4 évre, amikor már többen megtették az 1900 km-es utat Altshausen és Bicske között oda-vissza. Érdekes volt, hogy a bicskei és altshauseni polgármester szinte ugyanazokat az elemeket, emelte ki az ünnepi köszöntőben.

A nagyszabású ünnepségen, melyet német precizitással terveztek és szerveztek meg, több egyesület mutatkozott be a zenekartól a farsangi-bolondok egyesületéig, a díjugratóktól, a tűzoltóktól, mintegy 200 egyesület működik 2000 fős tagsággal az 5000 ezer főt számláló városban. A tisztaság, a rend, a modern üzem, az iskola, az óvoda látogatás mind-mind élményt jelentett. Persze az egymás iránti tisztelet, a hagyományok ápolása, a precizitás, a rend nem megtanulhatatlan, ez rajtunk is múlik, de talán azok a gyerekek, akik kicsi kortól megtapasztalják ezt, hamarabb megtanulják mint a felnőttek. Nem elhanyagolható a nyelvtanulási lehetőség.

A németek 1996-ban adják vissza a látogatást. Most már csak arra kell törekedni, hogy a meglevő üdülési csere a gyerekeknek és a tűzoltóegyesületi kapcsolat mellett tovább tudja fejleszteni mindkét város a tartalmi munkát, szélesedjen a kapcsolat köre és természetesen a kölcsönös elvet meg kell tudni tartani. A barátság nem válhat egyoldalú segítséggé.

Fejes Ágnes



Az Altshausenben, 1995. október 20-án aláírt szerződést **KURT KÖNIG** és **SZABÉNYI ZSOLT** 1996. június elsején nagyszabású rendezvény keretében erősítette meg Bicskén.



De nem menjünk ennyire az események elé. Mint ahogy arról az akkori sajtó is beszámolt, illetve a Bicskei Újság is többször foglalkozott vele, a mostani jubileum nem jöhetett volna létre Tabódy István esperes, és Pallavicini Frigyes őrgróf ifjúkori barátságára nélkül — érdemük elévülhetetlen.



Pallavicini őrgróf a Bicskei Újság 2014. júniusi számában így nyilatkozott a kezdetekről: – **Tabódy Istvánt**, mint a Magyar Királyi Honvédség huszárkapitányát 1939-40 környékén ismer-tem meg. Ekkor került Pista barátom a Ludovikára, én pedig egy évre a Zrínyi Miklós Honvédko-lába. A II. világháború miatti 1944-ben elszakadtunk egymás-tól: ő a frontra került, én pedig elhagy-tam Magyarországot. Mint-egy 40 év után, a '80-as évek közepén, Kislángon találkoztunk újra, ahol plébános volt akkoriban. Bicskére is neki köszönhetően kerültem, kérésére segédkezni kezdtem a parókia, majd a katolikus templom és a protestáns templom-torony felújításában. Emellett részt vettem a katolikus iskola lét-rehozásában, no meg a tűzoltóság járműveivel történő ellátásában is. Legnagyobb eredmények azonban az Altshausen és Bicske között 1995-ben létrejött test-vérvárosi kapcsolatot tekintem, amely igen sok jó barátságot hoz még ma is.

De ha az érdemekről esik szó, nem hagyhatjuk dicséret nélkül a két város mindenkori vezetőit sem, hiszen közbenjárásuk nélkül bizonyára nem sikerült volna meg-szilárdítani e kapcsolatot. Köz-reműködésüknek köszönhetően a 20 évvel ezelőtt íródott testvér-városi szerződésben megfogalma-zottak nem csak szavak és szándé-kok maradtak, hanem valósággá is váltak. Hiszen mindig mindenki szívén viselte a két település lakói között kialakult barátságot, és továbmbent a megkezdett úton: **KURT KÖNIG, SZEZBÉNYI ZSOLT, SZÁNTÓ JÁNOS, és TESSELY ZOLTÁN.** És vélhetően így tesz majd Patrik Bauser és Pálffy Károly is. De ugyanúgy köszönet, és hála illeti mindkét oldalon a szintén aktív résztvevőket, a tanárokat, a szü-lőket, a sportolókat, a két zenekar tagjait, a városok polgárait.

A Bicskei Újság múltidézésre megkereste Szebényi Zsolt polgármestert, aki ekképpen emlékezik vissza az akkori időkre:

„1992-ben voltunk először Altshausenben. Az indít-ványozó, atyai jóbarátom, Tabódy István plébános úr volt. Emlékszem, én vezettem a polgármesteri hivatal öreg Ladáját. Tabódy atya, Dr. Varga Ferenc az önkén-tes tűzoltók elnöke, Krajczár Gyula az akkori iskola-igazgató és jómagam utaztunk együtt. Az út utolsó ötven kilométere kalandosra sikerült, az autó jobb első kereke ugyanis csapágyas lett, így csikorogva, rángatva érkezünk meg Altshausenbe.

Így indult a történet. Majd megismerkedtem azokkal az emberekkel, akik a városka életében jelentős sze-repet játszottak: Kurt König polgármesterrel, Richard Bindner alpolgármesterrel, Hans Tyroller önkör-mányzati képviselővel, Gottfried Bettemann önkéntes tűzoltóparancsnokkal, Dieter Heske jegyzővel és Hel-mut Huggar autószerelővel. Bemutatták Altshausent, de akkor még testvérvárosi kapcsolatról nem volt szó.

Aztán a német delegáció is megérkezett viszont-látogatásra fél-egy évvel később – nem emlékszem pontosan. De Pallavicini Frigyes őrgróf új rendsze-resen megfordult Bicskén. Felesége tagja volt az altshauseni képviselő-testületnek, rajta keresztül kerültünk kapcsolatba a várossal, a városvezetéssel. Tabódy atyát különösen kedvelték a német barátaink, hiszen kifejezetten társasági ember volt jó kedvvel, német nyelvtudással – ő volt a kapcsolat motorja.

Az első kapcsolati pont tulajdonképpen mégis a tűz-oltóké volt, hiszen a kilencvenes évek elején kaptak egy ajándék tűzoltóautót Altshausentől. Aztán hama-



Pallavicini Frigyes őrgróf 1967 óta nagykeresztes-fogadalmas tagja a Máltai Rendnek, amelynek egyik fő alapszabálya, hogy erejéhez mérten kötelessége segíteni és közbenjárni mindenkinek ott, ahol tud. Az őrgróf így is tett élete során mindig, amelyből Bicske meg-segítése sem maradt ki. 1991-ben már a második tűzoltóautót adták át Bicskén:

„November 2-án újabb Magirus-Deutz típusú tűzoltóautót kapott a Bicskei Önkéntes Tűzoltóegyesület. Az ajándéko-zás előzménye Pallavicini őrgróf és Tabódy István főesperes katonaiskolás korukból származó barátsága. Emellé a barátság mellé sorakozott fel egyöntetűen Altshausen német kisváros polgármestere és képviselőtestülete, akik döntöt-tek az autó átadásáról és személyesen el is kísérték a kocsit, és a német tűzoltókat. Kellemes hangulatú fogadást adott a Tűzoltóegyesület és a képviselőtestület a Báder foga-dóban, ahol ajándékok, szalagok átadására is sor került. Most is elhangzott, hogy a kocsit minél kevesebbet kelljen használni, de nem árt, ha a megelőzés érdekében is, korsze-rű a felszerelés.

– Fejes – (Bicskei Napló 1991. december)

rosan kölcsönös gyermeküdtetési megállapodás is született közöttünk, megindultak a táboroztatások, erdei iskolák. Az alapvető probléma az volt (akkor még) a két nép között, hogy számunkra nem volt a világ legtermészetesebb dolga az, hogy a gyermekek családoknál legyenek elszállásolva, így mi csak tábo-roztatásban gondolkodhattunk.

1995-ben írtuk alá előbb Altshausenben, majd 1996-ban Bicskén, a Batthyány-kastély belső udvarán a testvérvárosi szerződést. Emlékszem, az aláíráskor Tabódy atya vezérőrnagyi egyenruhában volt jelen. Egyébként Kurt König javaslata volt, hogy kapcsola-tunkat tegyük „hivatalossá”, jöllehet, szerződés nélkül is rendszeresen látogattuk egymást.

Akkoriban egész Németországban különösen ma-gas volt a magyarok iránti szimpátia a határnyitás mi-att. Talán ez is közrejátszott a kapcsolat elmélyülésé-ben. De minden kapcsolat kihuny folyamatos táplálás nélkül, ezért Königgel közösen mindig újabb és újabb programokkal igyekeztünk előbbé tenni a kapcsolatot – de kényszer ebben sohasem volt.

Rendszerek voltak a meghívások a Kinderfestre, a különböző rendezvényekre, vagy éppen farsangra, amelyen nagy jelmezes felvonulás is volt. Ezeken a találkozókon egyszer németül mondtam a beszéde-met, amit – szerintem – nemcsak gesztusként értékel-tek. Talán ez is kellett ahhoz, hogy ez a kapcsolat ne kihűljön, hanem megerősödjön az idők folyamán.

12 éves polgármesterségem alatt azonban sok más dolog is történt. Kiemelkedőnek tartom az Altshauseni kapcsolatot, de akkoriban ez szinte kizá-rólag az önkéntes tűzoltóság, a kultúra és az oktatás területén jelentkezett. Ugyanúgy pályám csúcspont-ak tekintem azokat az eredményeket, amelyek a bicskei-ek mindennapjait szolgálják: a művelődési ház létesí-tése mellett ekkor kiépült a teljes gáz-, szennyvíz- és telefonhálózat is. És ami ennél is fontosabb, mindez saját forrásból, hitelfelvétel nélkül valósult meg és a lakosság anyagi hozzájárulásával.

De visszatérve Altshausenre, valóban, a mai napig megható visszaemlékezni arra, amikor 2001-ben egy farsangi mulatság kapcsán este sétáltunk feleségem-mel a sátrak között, és többen megismertek, nyakam-ba borultak, behívtak a házakhoz és megvendégeltek. Éreztem, hogy a szívükbe zárták a bicskei kapcsola-tot.”

Pallavicini Frigyes őrgróf „Bicske Város Díszpolgára” kiténtető címet vehetett át 2014. augusztus 20-án, államalapításunk ünnepén Tessely Zoltántól a város nagyrabecsülése jeléül.



Két évvel később, június 18-21. között Altshausen gyermek-fesztiváljára – amelyre már azóta többször meghívást kapott a város – 9 tagú delegáció utazott Bicskéről. A résztvevők közül Szénási Sándor 7 pontban írta meg érdekes élményeit, észre-vételeit a kirándulás kapcsán a Bicskei Naplóba. Ebből szemezgettünk:

- 1., Meglepőek az alacsony, félméteres kerítések a házak előtt.
- 2., Jártunk kint a temetőben. Nemcsak a katonás rendet csodáltuk meg (minden sír és sírköz szélessége cm-re ugyanannyi), hanem a sírokon nyíló, sokszor egzotikus virágcsodákat.
- 3., A nép vallásossága. A 4500 lelkes városkából 1000-en vettek részt az ünnepi misén.
- 4., A német vendégszeretet. Mi úgy hittük, hogy a magyar vendég-szeretnek nincs párja. El kell mondanunk, hogy „nemes verseny” tanúi lehettünk. A családoknál is, ahol két nap s három éjjel megszáll-va voltunk, mindenben keresték a kedvünket...
- 5., Fölemlíthető a németek zeneszerete. Láttuk a vasárnapi feszt-ivál felvonulásán, hogy a környéken a legkisebb falunak is megvan a saját fúvószenekara.
- 6., A szombat délutánból még arra is szakítottunk időt, hogy meg-nezzük a 40 km-re lévő Boden tavat. Szívet gyönyörködttető volt a festői, mediterrán hangulatú táj; de pedagógusaink fantáziáját mégis Friedrichshafen város iskolamúzeuma mozgatta meg: talán a 24. órában vagyunk, hogy Bicskén is összegyűjtsük a tárgyi emlékeket...
- 7., Végül meg kell említenünk a német figyelmzettséget. Egyfelől a felnőttek a mulatság közben. Éjfélkor – ki tudja, hány liter sör után –, őrzik nyugalmukat; semmi durvaság, káromkodás; a zenekar a pódiumon már asztalok tetején fújja, míg a több száz főnyi tömeg – az asztaloknál ülve, kart karba öltve-, hullámzó búzatáblaként ring és énekel. – Másfelől a gyermekek figyelmzettsége. És befejezésül, az események összegzéséeként álljon itt az a mondat, ami valójában a cikk elején szerepel, ám itt is megállja a helyét, hiszen rámutat a lényegre: „Az ott töltött két napot egyik tanárnőnk szóla-sal lehet jellemezni: „Csak ámulunk és bámulunk”.

Az 1995-ös vakációban „WILKOMMEN IN ZÁNKA! – ír-tuk ki nagybetűkkel az ebédli falára a többi dekoráció mellé. Nagy napocskát is elhelyez-tünk az életfa közelébe, hogy még véletlenül se legyen rossz időnk. A 3. nap 9-kor végre be-gördült a német gyerekek szép, hosszú járműve. Ismerős arcok, meleg fogadtatás, gyors hely-foglalás, – ha távirati stílusban fogalmazunk.

...És mindig akkor van vé-ge a tíz napnak, amikor a leg-jobb minden. Ez érződött a búcsútábornőznél, ahol hiva-talosan megerősítették a kap-csolatokat egy házassági szer-tartással a találékonny német lányok.” (Bicskei Napló)

Az iskolák közötti viszony tovább mélyülésével 1996 szeptemberében a diákok er-dei iskoláztatása is beindult, amelyre azóta rendületlenül minden évben sor kerül.

Ezt követően, szintén 1993-ban, megkezdődött a bicskei-altshauseni diákok csereüdtetése is – júniusban Németországban, majd júliusban Zánkán. Az azóta minden évben ismétlődő táborok legelső élménybeszámolója így szólt:

BICSKEI NAPLÓ **3**

Emlékezz, hol jártál ezen a nyáron...

...Énekeltek a 10 felejthetetlen szép nap után Altshausenből hazatérve. És valóban, csodálatos élményekre emlékezhetünk vissza!

A bicskei 2. sz. Általános Iskola 35 diákja 5 nevelő kísere-tében júliusban 10 napos csere-üdtetésre utazott a Ravensburg közelében fekvő hétezeres lako-sú kis városba. A zánkai tábo-rba pedig ugyanennyi német gye-rek érkeztek.

Azzal a szándékkal keltünk útra, hogy megszilárdítsuk lehe-tünk az Altshausen és Bicske város között szövődő barátság-nak.



Altshausen – templom.

Az Ausztrián és az Alpokon át vezető hosszú, ám festőien szép út végén Altshausen város polgármestere, Kurt König úr és a tűzoltóparancsnok Gottfri-ed Bettemann úr fogadott bennünket. Az ő meghívásukra élveztük a város vendégszerete-tét. Ellátásunkról, elszállásolá-sunkról is ók gondoskodak. Gazdag programmal vártak bennünket, amelyben szerepelt többek között a város megte-kintése is. Nem tudunk betelni a virágos, gondozott házak, tisz-



Altshausen – parkrészt.



Az ebédkezés. Krajczár Gyula iskolaiigazgató, mellette Pallavicini úr és felesége.

ta utcák látványával! Bárcsak a mi városunk is hasonlóan szép és rendezett lenne!

Közös szentmisén vettünk részt a hercegi kastély templo-mában, autóbuzos kiránduló-son a Boden tónál, városnézé-sen Ravensburgban és Saulgau-ban. Láthatunk régi, iskolai berendezési és használati tár-gyakat egy iskolamúzeumban, Friedrichshafenben. Jártunk régi autók múzeumban és egy

bokat mutattak be, magyar és német dalokat énekeltek.

Hogy mindezt a sok élményt átélhettük, elsősorban Pallavi-cini gróf úrnak és Tabódy István esperes úrnak mondunk köszö-netet, akiknek döntő szerepük volt abban, hogy ez a csereüdtetés létrejöhessen városaink kö-zött. Kívánjuk, hogy az elkövet-kező években sok-sok bicskei gyerknek legyen alkalmja eljutni Altshausenbe, hogy megismer-



A magyar gyerekek csoportja Altshausenben.

parasztház-múzeumban, Wol-fegben, ahol sajátkezűleg ké-szíthettünk vajat a múltszázad-beli vajkőpölnőn, és meg is köstölhattuk frissen sült ház-i kenyérről. Minigolfpályán, er-dei tornapályán, focimeccsen ügyeskedtek gyerekeink.

Felsorolni is nehéz azt a sok-féle színes programot, amiben részünk volt a nyolc nap alatt. A város lakói szeretettel, érdek-lődve fogadtak bennünket.

Viszonzásképpen és búcsú-zóul mi egy koncertet rendez-tünk Altshausen polgárainak, amin tanítványaink barokk, klasszikus és modern zenedara-

hessék egy másik nép életét, szokásait, barátokra leljenek ebben a kis városban, és ezáltal is erősödjön a városaink közötti barátság!

Hazai támogatóink voltak:

Budapest Bank Rt. Bicskei fiókja, PRO-COOP - Szűcs Fe-rencné, Vitapress Gyümöleslé Előállító Kft. - Dunaharaszti, Napsugár Kft. - Érd, KURIR RT. MITAK - Budapest, Komá-romi Nyomda, Bakony Fűszért - Székesfehérvár.

Köszönjük!

Liebigné Léber Klára

A két város vezetői, a delegációk folyamatos fogadásával, évről-évre egyre közelebb, s közelebb hozták egymáshoz e két nemzetet és lakóit. Minden esztendőben megtisztelték egymást a különböző rendezvényeiken, ahol sokszor nem is „csak” vendégként voltak jelen, hanem műsoraikkal, fellépéseikkel színesítették a programokat – ezzel is közvetítve kulturális hagyányaikat egymás felé. Egy ilyen út után érkezett Altshausenből Bicskére az alábbi levél:

„Kedves Kati, kedves Kollégánók és Kollégák!
Már eltelt néhány hét azóta, hogy a vendégeitek lehettünk. Felejthetetlen napokat töltöttünk veletek, élveztük a vendégszereteteteket, amivel elhalmoztatok minket. Nagy hatással voltak ránk az iskolai ünnepségen tanulóitok teljesítményei, különösen a művelődési központban rendezett bemutató. A nagy „kifejezőerejű” előadások minden területen (műfajban) elbűvölőek voltak. Nagyon érdekes volt a szombati egész napos kirándulás, ami a ti hazátok néhány látnivalóját közelebb hozta hozzánk. Mindazoknak szeretnénk köszönetet mondani, akik ezekben a napokban „fáradtak” értünk. Olyan sokan voltak, akik örömet akartak valamilyen formában szerezni, hogy egyenként nem is tudjuk őket megnevezni....”
Mindnyájatokat teljes szívből üdvözlő:

Karl és Klara, Hans és Monika
(Bicskei Napló 1998. november)

És hamarosan már a 10 éves jubileumát ünnepelte Bicskén a két város, amely alkalomból Bicske egy faragott rönktáblát, Altshausen pedig egy padot ajándékozott „testvérének”. Az együtt eltöltött napok hangulata ezúttal is kiváló volt:



Táboroztatások, delegációcserék, vendégszereplések, szakmai utak, avatások és még sorolhatnánk hosszan azokat a véget nem érő eseményeket, amelyekre sor került az elmúlt húsz esztendő során. De a szavak helyett beszéljenek inkább a képek:





Tessely Zoltán 2008-2014-ig volt Bicske élén. Altshausennel kapcsolatban lapunk érdeklődésére elmondta, hogy polgármestersége hat éve alatt Bicske életének és fejlődésének minden fontos mérföldkővénél jelen voltak német barátai. Elég csak az uszodaavatót vagy a városközpont átadást említeni.

– Persze, mi sem maradtunk le egyetlen fontos altshauseni eseményről sem, és megadtuk a módját a jubileumoknak is – idézte fel a volt városvezető, majd hozzátette: – Öt évvel ezelőtt, amikor a két város a 15 éves jubileumot ünnepelte, Altshausen európai uniós forrásból nagyszabású rendezvényt szervezett. Az eseményen találkozott először Bicske jóvoltából Tusnádfürdő és Altshausen polgármestere, mint kiderült, komoly gondolatként merült fel közöttük is a testvérvárosi kapcsolat.

Az akkor elmondott beszédem pedig talán elindította a testvértelepülési kapcsolat egy új szegmensét, ez volt a gazdasági együttműködések területe. Beszédemre Kurt König polgármester úr azonnal reagált. Mint akkor elmondta, a városban nincsenek igazán komoly cégek, egyedül a Stadler, amely hulladékvalogató gépeket épít. Mint utóbb kiderült, sikeres közbeszerzési eljárás után éppen a Stadler lesz a beszállítója a Bicske határában épülő hulladékvalogatónak. Azt hiszem, a gazdasági kapcsolat elindulására ennél jobb bizonyíték nem kell!

Részlet Tessely Zoltán 2010-ben elmondott ünnepi beszédéből:

„Altshausen és Bicske testvérvárosi kapcsolatának a gyökere mélyen kapaszkodik a föld szívébe, és idestova 20 éve hűséges erővel tartja életben barátságunkat. Az éltető gyökér pedig nem más, mint két nagyszerű embernek, Pallavicini Frigyes ögróf úrnak és Tabódy István atyának a kioltthatatlan barátsága. Szívem teljes melegevel köszöntöm a köszönet hangján, e helyről is, Pallavicini ögróf urat, és továbbra is kérem Tabódy atya gondoskodó közbenjárását értünk, Istenünkél. A mi városaink kapcsolata, mint ez a gyökér, mély és szilárd.

A kezdetektől az jellemezte kapcsolatunkat, hogy a rendelkezésre álló szellemi és anyagi forrásokat, városaink polgárainak mind szélesebb körű bevonásával, alkotó közösségeink támogatására fordítjuk. Így nyílt lehetőség az iskolai, a tűzoltó, a kulturális, a sport és a vallási közösségek kapcsolatainak elmélyítésére. Sok testet és lelket építő és melegengető élménynek lehettünk részesei, és sokat tanultunk egymástól az elmúlt években. Engedjék meg, hogy ezennel köszönetet mondjak mindenkinek, aki szívügyének érezte a testvérvárosi kapcsolatot, és segített annak elmélyítésében.

A pénzügyi és gazdasági válság alapjaiban rengette meg világunkat, arra kényszerítve Európát is, hogy józanabb életre rendezkedjen be. Éppen ezért, ma Európában szinte mindenki új utakat keres. Ahogy Magyarország, úgy Európa is megújulásra vár, az élet szinte minden területén, így ez alól nem lehet kivétel a településeink partnerkapcsolata sem. Valóra kell váltuk azt a rég megfogalmazott közös igényt, hogy a már méltott, elmélyült kapcsolatainkat kiteljesítve, terjesszük ki az együttműködést gazdasági kapcsolatainkra is. Reményeim szerint ezen a találkozózn módunk nyílik arra is, hogy e tárgyban egy



akcióterv összeállításával nekifogjunk a munkának. Minket, magyarokat a közelmúlt történései arra tanítottak, hogy akkor lehetünk csak igazán sikeresek, ha merünk magunk lenni, és nem hagyjuk, hogy mások mondják meg nekünk, hogy kik vagyunk és, hogy mit tegyünk. Ugyanakkor mi magyarok továbbra is hiszünk az európai összefogásban, együttműködésben és egységben, amit számunkra, bicskeiek számára, többek között, ez a testvérvárosi kapcsolat testesít meg.

Bicske városa közel két évtizede kísérheti figyelemmel testvérvárosunk, Altshausen fejlődését. Szívből gratulálok közösségüknek az egyedülálló sikerekhez. Az Önök városa rengeteget fejlődött az elmúlt években, ez nem lett volna lehetséges egy hatékony önkormányzat és egy tapasztalt városvezetés nélkül. Gratulálok Kurt König polgármester úrnak, a mindenkor képviselő testületeknek és a város minden alkotó közösségének a sikeres munkához.”



Bicske Város Önkormányzat Képviselő-testülete elismerése és tisztelete jeléül 2013. augusztus 20-án, Szent István napja alkalmából Kurt Könignek Bicske Városáért Közösségi díjat adományozott közössége nevében.



IMPRESSZUM

Bicskei Újság, a Bicskei Önkormányzat hivatalos, ingyenes lapja, megjelenik havonta 4500 példányban. Nyilvántartásba véve a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság által a CE/4347-3/2013. számon. **Kiadja:** Bicske Város Önkormányzata. **Szerkesztő:** Szabó Tibor. **Olvasószerkesztő:** Janek Réka. **Fotó:** Adraveczi Tamás, Ivanics Imre. **Nyomdai előkészítés és nyomda:** GOLDBOX Nyomdaipari Bt. **Hirdetésfelvétel, kéziratleadás:** 22-566-500. **mediareferens@bicske.hu**

Kurt König 1987-2015 között volt Altshausen polgármestere, hivatali ideje szinte teljes egészében lefedi Bicske és Altshausen húsz éves testvérvárosi múltját. Kurt König hónapokkal ezelőtti búcsúztatásán elmondott beszédében, illetve a Bicskei Újságnak korábban adott interjújában így emlékezett városvezetői tevékenységére és határokon átvelő kapcsolataira:

„Nagyon valószínű, és nem is fogják nekem elhinni, de 28 év hivatalban eltöltött idő és számtalan beszéd után ez a mai a legizgalmasabb „fellelőpésem”. Mélységesen meg vagyok hatva. Először is mindannyiuknak köszönöm, hogy ma eljöttek. Néhányan nagyon messziről jöttek. Különösen örülök annak, hogy magyar testvérvárosunk, Bicske delegációja is eljött a leköszönt polgármester úr, Tessely Zoltán vezetésével, de itt van utódja, Pálffy Károly úr is, aki csak nemrég követte őt a polgármesteri székben. Eljöttek barátaink a Kárpátokból, Tusnádfürdőről is, Albert Tibor polgármester úr vezetésével. A tusnádi küldöttség több mint 20 órát utazott ideig. Nagyon szépen köszönöm ezt a csodálatos, ünnepélyes, egy-

dülálló, vidám estét, amivel megajándékoztak. Úgy érzem magam, mint egy olimpiai vagy világ bajnok, aki győzelme után azt mondja az őt kérdező újságíróknak, hogy még nem találja a megfelelő szavakat, először hagyná ülepedni a történeteket. (...) A testvérvárosi kapcsolat Sausset-les-Pin és Bicske városával társasági életünk fontos és állandó részét képezték számomra. Fontos volt, hogy közösségünk határain túl is beszédbe elegyedjünk más országok polgáraival, hogy barátságokat kössünk. Mindkét testvérvárosi kapcsolat gazdagítja városkánk életét és az én életemet is. Sokat tudnék mesélni, de inkább most csak köszönetet mondok a sok szívvel, baráti találkozásért. Most már több időm lesz, és ezért gyakrabban elő fogok fordulni testvérvárosainkban. Rétyet és Tusnádfürdőt is szeretném meglátogatni. (...) Végezetül szeretnék egy-két személyes megjegyzést tenni. Nagyon szerettem itt dolgozni. Hálás vagyok a sorsnak, hogy kaptam egy ilyen klassz lehetőséget. 1987 január 22-én kezdtem el a munkát, és rögtön teljes lendülettel vettem bele magam a teendőimbe. (...) A polgármesteri munka sokat

követel az embertől, és jócskán korlátozza a szabadidőt. Kihatással van az ember személyiségére, és megkockáztatom a kijelentést, hogy ez a tisztség az embert formálja is. Taktikusnak kell lenni, a dolgokat többször át kell gondolni, mi az, ami megcsinálható és mi az, amit nem lehet megtenni, de az ember néha a hasára ütve is dönteni kényszerül. Az ember nem mondhatja ki mindig azt, amit gondol, még akkor sem, ha beszédpartnere éppen elfelejti a gyerekszobáját és a jó neveltetést. (...) Minden reggel 150 százalékos optimizmussal mentem a hivatalomba, azért, hogy esténként a maradék 100 százalékkal hajthassam nyugovóra fejemet. A matematikusok itt biztos felkapták a fejüket, hogy hol maradt az 50 százalék, de az eltűnt, mint foglalkozási ártalom. Persze, azért vannak ennek a munkának jó és szép oldalai is, és ezek voltak jelen túlnyomó részben. Ha mérleget készítenék, akkor a nyereség és a veszteség összehasonlításánál a nyereség sokkal magasabb lenne, olyan magas, mint egy lottónyeremény.”

Bicskei Újság:

– Vissza tud emlékezni a bicskei kapcsolat kezdetére?

– Nagyon is! Kedves emlékeket őrzök abból az időszakból. Jó kapcsolatokat sikerült kialakítanom Szabó Tibor polgármesterrel, de ugyanez igaz a tűzoltókra és a diákokra is.

– Nagyon sok településnek csak névlegesen van testvértelepülése. Ön szerint miben rejlik Altshausen és Bicske kapcsolatának sikere?

– Nincsenek nagy titkok. Az egész a polgárok közötti barátságokon múlik.

– Hogyan fogadta városunk elismerését, a Bicske Városáért Közösségi Díjat?

– Mindössze annyit tudtam mondani a hír hallatán, hogy ez óriási!



A két város jelenlegi vezetői, **PATRICK BAUSER** és **PÁLFFY KÁROLY**, tovább kívánják folytatni elődeik megkezdett munkáját, és összefogva meg kívánnak tenni mindent annak érdekében, hogy Altshausen és Bicske testvérvárosi kapcsolata még stabilabbá és szorosabbá váljon.

Altshausen város polgármestere, Patrick Bauser gondolatai a Bicske és Altshausen között 20 éve fennálló városi együttműködésről

Altshausen-Bicske: 840 kilométer távolság! 25 évvel ezelőtt mindkét városban csupán kevés polgár tudott arról, hogy a másik város egyáltalán létezik. Ebben az évben pedig két évtizedes hivatalos kapcsolatot tudunk megünnepelni, amely elég ok arra, hogy visszatekintsünk a múltra és összegezzük a tapasztalatokat.

Bicske városával kapcsolatunk kezdete 1991-re datálódik. Röviddel a vasfüggöny leomlása után találkozott a két ifjúkori barát Bicskén, az altshauseni Pallavicini örgróf és Tabódy István, aki az 1980-as évek végén, mint plébános került Bicskére. Az első bicskei látogatásáról Pallavicini örgróf egy levéllel tért haza, mely az akkori altshauseni önkéntes tűzoltók vezetőjének szólt és a bicskei tűzoltópark nehéz körülményeiről tájékoztatott, segítséget kérve. Nagyon gyorsan megkezdődött a kapcsolatfelvétel a város akkori két polgármestere, Szebényi Zsolt és elődöm, Kurt König között. Még ebben az évben átadtunk Bicskének egy tűzoltóautót, amely már akkor öreg volt, de az utat simán megtette Bicskéig.

Az akkori városvezetők gyorsan megállapodtak abban, hogy tartós barátságot kell kialakítani: rövid, négyéves „udvarlasi” időszak után 1995-ben először Altshausenben, aztán fél évvel később Bicskén hivatalosan is megtörtént a testvérvárosi szerződés aláírása.

A testvérvárossá válást mind Bicskén, mind Altshausenben nagy lelkesedéssel fogadták,

így találkozők sorajött létre, különösen a fiatalok, az iskolások, a tanárok és a civil egyesületek között. A testvérvárosi szerződés a baráti kapcsolat motorjává vált és hidat képezett Bicske és Altshausen között.

Az egyesült Európa alapötlete, mint a tartós béke bázisa, röviddel a II. világháború befejezése után született meg a vezető politikusok fejében, és mind a mai napig az európai országok és népek békés egymás mellett élésének alapja. Mindez úgy működhet, mint egy vetőmag, amely termékeny talajra hull, és ott gyökeret ereszt. Polgáraink rendelkeznek ezzel az értékes talajjal és hálás vagyok, hogy többen időt és fáradságot nem sajnáltak arra, hogy a Bicske és Altshausen közötti kapcsolatot több területen is lehetővé tegyék. Köszönöm mindenkinek, aki ezt a partnerkapcsolatot támogatta és felépítette!

Kívánom, hogy minden polgár – különösen a fiatalok – továbbra is éljenek a partnerkapcsolatok nyújtotta lehetőségekkel és járuljanak hozzá az egyesült Európa fejlődéséhez. Hiszem, hogy csak a másik megértése lehet a feltétele egy jó baráti kapcsolatnak a békés Európában!

Kívánok a jövőben sok-sok találkozót a sport, a kultúra, a politika, a gazdaság és az oktatás területén. Remélem, hogy az erőnk sosem lesz hiábavaló és még többen csatlakoznak hozzánk, hogy ezt a szép és értékes barátság életben tarthassuk!

Pálffy Károly, Bicske Város polgármestere így emlékezik vissza az egészen a gyermekkoráig visszanyúló 20 évről

Kisgyermekként az egyik Szentmisen, amikor Tabódy István atya mellett ministráltam, észrevettem egy idős urat, akit azelőtt még sosem láttam a templomban. Megkérdeztem Tabódy atyát, hogy ki ez a bácsi. Ő azt mondta, hogy egy nagyon régi barátja, akivel újra sikerült felvennie a kapcsolatot, és Németországban egy kastélyban él grófként. Később időről időre újra láttam városunkban. Ez az ember Palavicini Örgróf úr volt, akiben egy nagyon jó kedélyű, kedves urat ismertem meg.

Az azóta eltelt több mint 25 évben megváltozott városunk élete. Az Örgróf úr és a Plébános atya igaz barátságának gyümölcse Altshausen és Bicske testvérvárosi kapcsolata, amely immár hivatalos formában 20 éves lett.

Mára eltűntek azok a gátak, amelyek régen megakadályozták, hogy Magyarországhoz tartozzon.

A rendszerváltás óta sikerült lebontani azokat a határokat, amelyek különböző nemzeteket, városokat és családokat választottak el egymástól, és létrejött az egyesült Európa.

Örülök, hogy ezt a jubileumi alkalmat itt, Bicskén ünnepelhetjük altshauseni testvéreinkkel. Számomra, és Patrick Bauser polgármester úr számára kiemelt feladatot jelent, hogy városvezetőként ezt a testvérvárosi kapcsolatot – amelyet Kurt König altshauseni polgármester úr és Szebényi Zsolt bicskei polgármester úr indított el és tett hivatalossá, Szántó János és Tessely Zoltán polgármester urak ápolták és őrizték – tovább vigyük, hogy büszkén állhassunk utódaink és városaink polgárai előtt.

Ez a baráti kapcsolat nem csak Bicske, de Altshausen életét is megváltoztatta. Az a példamutató szeretet, amellyel minden egyes alkalommal fogadnak bennünket, Bicske-

ieket, lehet az alapja annak, hogy további évfordulókat ünnepelhessünk. Remélem, hogy ez a szövetség a 20 éves jubileum sokszorosát fogja megélni.

Mi mindent megteszünk azért, hogy altshauseni barátaink is hasonló vendégszeretben részesüljenek, amikor hozzánk ellátogatnak. Lassan már megszámolni sem lehet, hogy hány gyermek járt Bicskéről Altshausenben, és hány altshauseni gyermek járt Bicskén, illetve zánkai tölőtáborunkban, ami az iskoláink közt kialakult kapcsolat eredménye.

Nemcsak az iskoláink, hanem a tűzoltóink is szoros barátságot ápolnak. Sokan emlékeznek arra, amikor megérkezett Bicskére az a tűzoltóautó, amelyet német testvértelépülésünk adományozott nekünk.

Nem feledkezhetünk meg Wendelin Gelzenlichter nagylelkű felajánlásáról sem,



amellyel több mint 600 darab kerékpárhoz juttatta a bicskei nehéz sorsú családban élő gyermekeket. Köszönjük mindazt az időt, energiát és szeretetet, amellyel összegyűjtötte, megjavította és elhozta ezeket hozzánk.

A kezdetek óta számos személyes barátság is kialakult az intézményi kapcsolatokon kívül, amelyeknek száma találkozásról találkozásra egyre nő, és reményeink szerint folyamatosan növekedni fog.

Mára a testvérvárosi kapcsolatunk gazdasági alapjait is elkezdtük kiépíteni. Az

altshauseni székhelyű hulladékválogató berendezéseket gyártó cég napjainkban szereli össze városunkban az első magyarországi megrendelést.

Az, hogy városaink, intézményeink, tűzoltóink, diákjaink közötti szövetség ilyen hosszú időn keresztül fenn tartható és eredményes legyen, sok áldozatos, önzetlen munkát kívánt, amelyet ez úton szeretnék megköszönni mindazoknak, akik a testvérvárosi kapcsolatunk kiépítésében, ápolásában szerepet vállaltak.